

ὑπὸ τοῦ ἀνακαλυφθέντος ἔπειτα πρῶν ὑπρέτου ἐπτακοσίας δραχμάς. Αἱ ἀκουσθεῖσαι φωναὶ ἦσαν φωναὶ νεύρων, ἃς προσέκαλεσεν ἡ ἀπόπειρα τοῦ ἀστυνομικοῦ βοηθοῦ νὰ τὴν ψάξῃ καὶ καθὼ κόρη καὶ ἀθῶα μάλιστα ζητήσασα διὰ νεύρων καὶ φωνῶν νὰ σωθῇ.

— Ἐξεδόθη ὡς ἐναίσιμος διατριβὴ τοῦ φιλοπόνου καὶ εὐφροῦς βοηθοῦ τοῦ Τοξικολογικοῦ φροντιστηρίου κ. **Χρήστου Η. Τοπάλη** Μακεδόνας, περὶ ἀνιχνεύσεως δηλητηρίων, ἀφιερωμένη εἰς τὸν ἐξοχὸν τῆς Μακεδονίας ἐργάτην, τὸν δημοφιλεῖ ἱατρὸν καὶ τώρα Δήμαρχον εἰς Βόνιτσαν κ. Ἐπαμεινώνδαν Σακελλαρόπουλον.

ΛΗΣΤΑΙ ΔΕΓΓΛΕΡΗ

Τὸ περίφημον : Ζήτησον τὴν γυναῖκα ἐφημέσθη καὶ εἰς τὴν κλοπὴν Δέγγλερην. Μία χήρα ὑπρέτρια τοῦ Δέγγλερην διηγείτο ἐκτὸς ἐννεύεται τῆς ὑπηρεσίας τῆς τὰ πλοῦτη τοῦ ἱατροῦ, ὡς ὁ Ὀδυσσεὺς περιγράφει τὸ ἄντρον τῆς Καλυψούς. Ἐκ τῆς διηγέσεως ἐξήφθη ὁ γαμβρὸς αὐτῆς, ὅστις εἶτε ἦτο βαπτισμένος εἰς τὸ πῦρ τοῦ βιασμοῦ τῶν κλειθρῶν εἶτε παρθένης ὦν, συνεννοήθη μετ' ἄλλων δύο ἐπαγγελματιῶν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως καὶ Σμύρνης, οἵτινες ἔβαλαν κάτω πλὴν τῶν γνώσεων, τῶν ἐργαλείων, τοῦ θάρρους, τῆς πείρας καὶ τῶν λοιπῶν κεφαλαίων τῆς κλεπτικῆς καὶ ἐπὶ ἄλλους συνεταίρους, οἵτινες ἀπετέλεσαν τὴν συμμορίαν. Ἐγραψαν δὲ εἰς Κωνσταντινούπολιν ὡς οἱ ἔμποροὶ μας γράφουν εἰς Παρισίους καὶ Λονδίον διὰ πτερὰ καὶ ὑφάσματα, νὰ τοὺς φέρουν χρηματοκιβωτιοθραυστικὰ ἐργαλεῖα, διότι πρὸ πολλοῦ ἡ Κωνσταντινούπολις ἔλαβε φήμην εἰδικότητος εἰς τὴν βιομηχανίαν αὐτήν. Καὶ οἱ μεγάλοι καὶ οἱ μικροὶ κλέπται, καὶ οἱ χαρτοκλέπται τῶν με-

τοχῶν καὶ οἱ μετοχοκλέπται τῶν κιβωτίων ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ὅλοι μᾶς ἔρχονται.

Τὸ ἐργαλεῖον αὐτὸ, δι' οὗ ἐθραύσθη τὸ χρηματοκιβώτιον τοῦ Δέγγλερην καὶ ὅπερ δὲν ἐμάθομεν ἀκόμη ποίου συστήματος εἶνε λέγεται θαῦμα ἰδεῶδες. Δυστυχῶς δὲν δυνάμεθα νὰ τὸ ἴδωμεν, διότι ἔφυγαν καὶ μερικοὶ οἵτινες καὶ τὸ παρέλαβον. Οἱ περισωθέντες ὁμῶς ἀπαιτήσιν τοῦ Διευθυντοῦ ἐξωγράφσαν τὸ θαυμαστὸν ἐργαλεῖον, ὅπερ σύγκειται λέγει ἀπὸ ἑξὶ κομμάτια, τὰ ὅποια συνδόμενα ἀποτελοῦν τρίπλευρον, ἐντὸς δὲ τοῦ τριπλεύρου αὐτοῦ τιθέμενον τὸ χρηματοκιβώτιον παραλύνει, ὡς παραλύνει γυνὴ στενοχωρουμένη ἐντὸς θερμῶν θελγῆτρων καὶ . . . παραδίδοται. Καυχώμενοι δὲ οἱ κλέπται ἀποθαυμάζουν τὸ ἐργαλεῖον ὡς τὸ μὴ περαιτέρω τῆς ἀνοικτικῆς τέχνης.

Ἐν μόνον παράπονον ἔχουσιν τινες—οἱ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως—ὅπερ ἀνεκοίνωσαν εἰς τὸν Διευθυντὴν—τοὺς ἐλέγουμε μεις νὰ μὴν καταιδούμε σ' τὴν Ἀθήναι !

Τὰ δὲ χρήματα ;

Ἀπόλονται ! Διότι παραλαβόντες αὐτὰ οἱ ἀποδράντες σύντροφοι τὰ ὠδήγησαν εἰς τόπον χλοερὸν, τόπον ἀναψύξεως, ἐνθα ἀπέδρα πᾶσα ἐλπίς ἀνευρέσεως.

ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑΙ

Ὁ μέγας ἀρχιεργάτης καὶ εἰσηγητὴς τῆς κλοπῆς αὐτῆς εἶνε ὁ φραγκογράφης Δζώρτζης Κοκόλης, τοῦ ὁποίου ἡ πενθερά Μαρία Βουτσίνη ἐχρημάτισεν ὑπέρτρια πότε εἰς τοῦ Μπερσῆ καὶ πότε εἰς τοῦ Δέγγλερην, δὲν ἔπαυε δὲ διηγουμένη τὰ πλοῦτη καὶ τὸ κακὸ ποῦ ἔχει ὁ γιαντρός, τί ἐπιπλα, τί ἀστμικὸ, τί κάσας.

Ἡ ψαλὶς τοῦ Δζώρτζην ἐταράχθη καὶ ὁ Μυτιληναῖος ἐσκέφθη νὰ φέρῃ διαζύγιον μεταξὺ τοῦ πλούτου αὐτοῦ καὶ

ξέως τοῦ Ραοῦλ μετὰ τοῦ πατρός του, διότι ἐφαίνετο λίαν τεταραγμένος, λίαν ἀνήσυχος.

Ὁ νεανίας εἰσῆλθεν εἰς τὸ δωμάτιόν του καὶ ἐκλείδωσε τὴν θύραν.

Ὁ Ἀνδρὺ ἤκουσε τὸν κρότον τῆς κλειδῆς ἐν τῷ κλειθρῷ καὶ ἔστη σύννους πρὸ τῆς θύρας, ἣν δὲν ἠδύνατο ν' ἀνοίξῃ. Ἐσκέφθη καθ' ἑαυτὸν ἂν θὰ ὤφειλε νὰ κρούσῃ, νὰ φωνήσῃ καὶ ἐν ἀνάγκῃ νὰ διαρρήξῃ τὴν θύραν, ὅτε ἐκ νέου ἡ κλεῖς ἠκούσθη ἐν τῷ κλειθρῷ. Μόλις ἔσχε τὸν καιρὸν νὰ παραμερίσῃ καὶ νὰ κρυφθῇ ἐν τῷ σκότει.

Ἡ θύρα ἠνεύχθη, ὁ Ραοῦλ ἐξῆλθε, διῆλθε τὸν διάδρομον καὶ ἀνῆλθε τὴν κλίμακα.

Ὁ Ἀνδρὺ δὲν ἠθέλησε νὰ μαντεύσῃ ποῦ διηυθύνετο ὁ νεανίας, ἀλλ' εἶχε παρατηρήσει ὅτι ὁ Ραοῦλ δὲν ἐκράτει πλέον τὸ πιστόλιον εἰς τὴν χεῖρα. Χωρὶς δὲ ν' ἀπολέσῃ στιγμὴν, εἰσέδυσεν λαθραίως εἰς τὸ δωμάτιον καὶ ἐκλείσθη ἐντὸς αὐτοῦ.

Κηρίον ἐπὶ τοῦ μαρμαροῦ τῆς ἐστίας ἐφώτιζε τὸ δωμάτιον. Ἰδὼν δὲ ἐν τῇ λάμπει αὐτοῦ τὸ πιστόλιον ἐπὶ τῆς τραπέζης, μόλις συνεκράτησεν ἐπιφώνησιν χαρᾶς.

ΚΟ

ΠΑΡΑΦΡΩΝ

Ὁ Ραοῦλ ἀνῆρχετο εἰς τὸν πρῶτον ὄροφον. Ποῦ διηυθύν-

νετο ; Εἶχεν ἀκόμη νὰ εἶπῃ εἰς τὸν πατέρα του πρὸ τῆς ἐσχάτης ὥρας ; Ὁχι. Ἦθελε νὰ μεταχειρισθῇ ἄλλως τὴν ἡμίσειαν ὥραν, ἣτις ὑπελείπετο αὐτῷ, ἵνα ζήσῃ. Ἦθελε νὰ ἴδῃ τὴν ἀδελφὴν του, νὰ περιπτυχθῇ αὐτήν, νὰ ζητήσῃ παρ' αὐτῆς ἀπαξ ἔτι συγγνώμην διὰ τὴν θλίψιν, ἣν τῇ ἐνεποίησε, πρὶν ἀποθάνῃ.

Γνωρίζων καλῶς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ μεγάρου Ραοῦλ, μεθ' ὅλας τὰς ὑπὸ τοῦ βαρόνου ληφθεῖσας προφυλάξεις, εἶχεν εὐκόλως μαντεύσει τὸ μέρος, ἐν ᾧ ἡ Ἐρριέττη ἦν ἐγκαθειρμένη.

Φθάς ἐπὶ τοῦ κλιμακοπέδου δὲν ἐδίστασε παρηκολούθησε τὴν διόδον καὶ ἔστη ἐνώπιον θύρας. Ἡ θύρα ἦτο κεκλεισμένη, ἀλλ' ἔξωθεν, ἡ δὲ κλεῖς εἶχεν ἀφεθῇ ἐπὶ τοῦ κλειθροῦ. Ἠνέφξε, διῆλθε μέγα δωμάτιον, εὗρεθῃ πρὸ δευτέρας θύρας, κλεισμένης, ὡς ἡ πρώτη, ἠνοιξεν αὐτήν ἐπίσης καὶ εἰσῆλθεν εἰς δωμάτιον μόλις φωτιζόμενον ὑπὸ λάμπης λύχνου μὴ ἔχοντος ἔλαιον.

Προσκόψας περιεργάσθη καὶ ἰδὼν τὴν ἀδελφὴν του Ἐρριέττην ἐκτάδην ἀκίνητον ἐπὶ τοῦ διαπέδου, ἔκυψεν ἐκβάλλων κραυγὴν ὀδύνης καὶ φρίκης. Λαβὼν αὐτὴν διὰ τῶν βραχιόνων ἔφερεν ἐπὶ ἀνακλίντρον. Ἐνόμιζεν αὐτὴν νεκράν. Ἄλλὰ παρετήρησε μετ' ὀλίγον ὅτι ἦτο λειπόθυμος.

Εὐτυχῶς, ὑπάρχοντος ἐκεῖ ὕδατος ἐν τινὶ φιάλῃ, ἔχυσεν ἐν τῇ παλάμῃ τῆς χειρὸς καὶ ἔρrane τὸ ὠχρὸν πρόσωπον τῆς Ἐρριέττης. Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ψυχροῦ ὕδατος ἐπὶ τοῦ

τοῦ Δέγγλερ. Ἐξήτει δὲ τὰ κατάλληλα ὄργανα, εἰς τὰ ὁποῖα νὰ βάλῃ αὐτὸς κεφάλαιόν του τὴν *ιδεάν*. Ὁ Δζώρδης εἶχε χρηματίσει ὑπάλλῃλο: ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Πρὸ καιροῦ εἶχον ἔλθει ἐδῶ διαβόητοι κλέπται ἐκ Κωνσταντινουπόλεως: Γεώργης Ἀράκης, Ἰωάννης Καλογερόπουλος ἢ Σμυρνήδης, Βασιλάτος Κεφαλλὴν Μιλτιάδης, Λαμπρίδης, Κώστας Σμυρνήδης, Δημ. Βούλγαρης.

Αὐτοὶ ἐπρόκειτο νὰ ληστεύσουν ἓνα σαράφικο τῆς Ὁδοῦ *Αἰόλου*, δίπλα τοῦ μεσιτικοῦ τοῦ Πλάτωνος Νεγρεπόντη καὶ ἐπερίμενον νύκτα βροχεράν νὰ ἔχουν ἀνοικταῖς τῆς ὀμβρέλαις, ὥστε νὰ μὴ βλέπῃ ὁ σκοπὸς τῆς Τραπεζίης καὶ νὰ κάμουν τὴν δουλειά των. Λέγεται δὲ τοῦτο εἰς τὴν γλῶσσάν των: νὰ κτυπήσουν τὸ δεῖνα μέρος. Καὶ βλέποντες ἀπὸ τὸ μεταλλόπλεγμα λαμποκόποῦν τὸ χρυσάφι, ἀνεφώνουν ἐν ἐκστάσει: Νά, Ὁσμανλὴ παρὰς, (τούρικο δηλαδὴ χρυσίον!)

Τινὲς ἐξ αὐτῶν ἦσαν οἱ διαπραξάντες τὴν κλοπὴν τοῦ Μακκᾶ, χαρδζιλικωθέντες δ' ἐξ αὐτῆς, διότι διενεμήθησαν 1500 δρ., πῆγαν νὰ λουσθῶν οἱ ἄνθρωποι εἰς τοῦ φραγκοράπτου Δζώρδης.

Οὗς μυρισθεῖς ὁ μελανόθριξ καὶ κομφὸς καὶ στρογγυλόματος Μυτηλιαῖος, τοὺς ἐξεμυστηρεῦθη τὸ μέγα του σχέδιον, ἀφοῦ προηγουμένως διὰ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ὁ ἄνθρωπος ζητῶν ὄργανα εἶχεν ἀποταθῇ καὶ εἰς τὸν φοβερὸν Βασίλῃν Γιαταγάναν, ἄρτι ἐξ Ἀλεξανδρείας ἔλθοντα, διὰ πορὸς καὶ σιδήρου διελθόντα, πάσχοντα δὲ τὸ στήθος καὶ ἐπὶ βακτηριῶν βαδίζοντα. Ἐχει γυναῖκα καὶ παιδίον.

Οἱ ἄλλοι πρὸ πολλοῦ εἶχον στείλει εἰς Κων/πολιν ἓνα ἑταῖρον, Καρᾶν ὀνόματι, ὅστις τοὺς ἔφερεν ἐργαλεῖα τῆς τέχνης των.

Ἐγκαίρως εἶχον λάβει τοὺς τύπους τῶν κλειδιῶν τῆς τε ἐξωθύρας καὶ τῆς ἐσωθύρας τῆς οἰκίας Δέγγλερ καὶ κατεσκεύασαν ἀντικλεῖδας!

μετώπου τῆς νεάνιδος ἐφάνη ἀμέσως. Ἡ Ἐρριέττη συνῆλθε βαθμυδὸν καὶ ἐπὶ τῇ θέᾳ τοῦ ἀδελφοῦ τῆς ἐξέβαλε κραυγὴν.

— Ἀ! Ραοῦλ, Ραοῦλ! εἶπε διὰ φωνῆς ἀθηνούς πεπιεσμένης.

Ἐπειτα ἐναγκλισθεῖσα κατησπάσατο αὐτὸν ἐνδακρυς.

— Ἀγαπητῇ μου Ἐρριέττη, ἀγαθῇ μου ἀδελφῇ, εἶπεν ὁ Ραοῦλ, τί ἔχεις; Τί σ' ἔκαμαν; Σὲ εἶδρον ἐκεῖ, ἐκτάδην κειμένην, ἀναίσθητον· τί λοιπὸν συνέβη;

Ἡ νεάνις ἐρρίγησεν.

— Ἦμην ἐκεῖ, εἰς παρακειμενον δωμάτιον, ἀπήντησεν ἡκουσα.

Ὁ Ραοῦλ παρετήρησε τὴν ἀδελφὴν του μετ' ἀγωνίας.

— Ἦκουσας; ἠρώτησε.

— Ναί, ὦλα.

— ὦ!

— Ραοῦλ, ἐπλήρωσας πιστόλια, ὠμίλησας περὶ θανάτου... Ἀλλ' ἰδοὺ σὺ πλησίον μου, δὲν θά φονευθῇς!

Ὁ νεανίας ἐκίνησε τὴν κεφαλὴν.

— Ἡ τύχη μου πρέπει νὰ ἐκπληρωθῇ, ὑπέλαθεν. Ἄκουτον, ἀγαπητῇ ἀδελφῇ μου, προσεπάθησα νὰ ἐπανορθώσω ἑμαυτὸν, νὰ καταστῶ ἄξιος; τῇ; μὴτὸς ἡμῶν καὶ σοῦ· ἀλλ' ὁ Θεὸς ἀδυσώπητος ἐν τῇ ὀργῇ καὶ τῇ δικαιοσύνῃ αὐτοῦ με κατεδίκασε!

— Ραοῦλ, ἐγὼ σὲ συνεχώρησα.

— Οἱ ἄλλοι ὁμοίως· μάλιστα πάντες με συνεχώρησαν.

Ἐνα βράδυ ποῦ πῆγαν νὰ κάμουν τὴν ἐπίσκεψίν των εἶδον φῶς εἰς τὸ ἄνω πάτωμα καὶ ἀπῆλθον.

Ἐπανῆλθον δὲ τὸ ἄλλο σάββατον, εἰς τὰς 2 μετὰ τὸ μεσονύκτιον· ὀλίγας στιγμὰς πρὶν ὁ κ. Διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας περιπολῶν, ὡς συνειθίζει, τὴν νύκτα, εἶχε προέλθει μέχρι τῆς γωνίας τῆς οἰκίας καὶ ἀπῆλθον.

Ἀμα εἰσῆλθον, διηυθύνθησαν εἰς μικρὸν σαλόνι, ὅπου ἦσαν καναπέδες με μαξιλάρια, ἤξευρον βλέπετε χάρις εἰς τὰς ἀθῶας πληροφορίας τῆς γρηᾶς Μαρίας Βουτσίνη, καὶ λαβόντες τὰ μαξιλάρια, εἰσῆλθον εἰς τὸν θάλαμον ὅπου τὸ χρηματοκιβώτιον.

Ἐστρώσαν τὰ μαξιλάρια, κ' ἐπλάγισαν ἐπ' αὐτῶν τὸ χρηματοκιβώτιον, ὡς ἄνθρωπον ἢ γύναιον καθ' οὗ εἶχον ἀχρεῖους σκοπούς. Καὶ ποῖοι ἄλλοι ἀχρεῖστεροι σκοποὶ ἢ τοῦ βιασμοῦ κλείθρων καὶ προκῶν;

Τὸ φοβερὸν ἐργαλεῖον, οὗ εἰκόνα ἔχομεν ἀπάναντι ἡμῶν, εἶνε σιδηροῦν τρίπλευρον· ἐκ τῶν δύο πλαγίων πλευρῶν του εἰς μὲν τὸ ἄκρον τῆς μιᾶς εἰσέρχεται κοχλίας μετὰ σπρόφιγος, τῆς δὲ ἐτέρας τὸ ἄκρον καταλήγει εἰς αἰχμὴν. Ἐκεῖ τιθεμένη ἡ κάσα καὶ στενοχωρουμένη ξεβιδόνεται ὀλίγον κατ' ὀλίγον, ἀφοῦ πρῶτον ἀφαιρεθῇ τὸ περιτριγύρισμα αὐτῆς, (περβάζι) ἔπειτα ἡ λαμαρίνα, ἔπειτα ἡ ἄμμος, καὶ πάλιν διὰ τῆς αὐτῆς ἐργασίας ξεβιδόνεται καὶ τὸ ἐσωτερικὸν ταμεῖον τοῦ χρηματοκιβωτίου. Οἷος πόλεμος γίνεται μεταξὺ θώρακος τῶν πλοίων καὶ βολίδος, ὁ αὐτὸς μεταξὺ ἐφευρετῶν χρηματοκιβωτίων καὶ ἐφευρετῶν τρόπων ρήξεως.

Λύεται δὲ τὸ ἐργαλεῖον αὐτό, ζυγίζον ὁκτὼ ὀκάδες εἰς πέντε τεμάχια, τὰ ὁποῖα δύναται νὰ φέρῃ εἰς ἄνθρωπος ἐφ' ἑαυτοῦ, ὑπὸ τοὺς ἐπενδύτας του.

Οὕτως ἐκενώθη ἡ κάσα τοῦ Δέγγλερ, τὸ δὲ περιεχόμενον παραλαβόντες οἱ ὁμόρρυθμοι ἑταῖροι περὶ τὸ λυκαυγὲς καὶ ἓνα ποθέτοντες τὰ ἐργαλεῖά των κἀνωθεν τῆς ἱστορικῆς

μόνος ὁ Θεὸς εἶναι ἀδυσώπητος... Ἐρριέττη, ἐπειδὴ ἤκουσας, ὅτι πρὸ ὀλίγου εἶπομεν ὁ βαρόνος καὶ ἐγὼ, γνωρίζεις ὅτι ὁ βίος δὲν εἶναι πλέον δυνατὸς δι' ἐμὲ, τὸ μέλλον ἐκλείσθη πρὸ ἐμοῦ, ὁ βίος ἀπωλέσθη. Πρέπει ν' ἀποθάνω!

— Οὐχί, ἀνέκραξεν ἡ Ἐρριέττη φρίττουσα περὶ τὴν ἀγκλὴν τοῦ ἀδελφοῦ τῆς, δὲν θέλω, δὲν θέλω ἐγὼ!

— Ἀδελφῇ μου, ἀπήντησε μετὰ στεθερότητος, φέρω ὄνομα ἀτιμασθέν δὲν δύναμαι πλέον νὰ ζήσω!

— ὦ! Θεέ μου! Θεέ μου! Ἀλλ' εἶναι λοιπὸν ἀληθές; ὠνόμασας τὸν πατέρα ἡμῶν κλέπτην καὶ δολοφόνον!

Ὁ Ραοῦλ κατεβίβασε τὴν κεφαλὴν.

— Οἶμοι; εἶπεν οἰμώζων.

— Ἀδελφέ μου, ὑπέλαθεν ἡ Ἐρριέττη διὰ τόνου ὀδυνηροῦ, φέρω ὡς σὺ τὸ ὄνομα Δεσιμαῖζ· δικαιούμαι νὰ μάθω τί ἔπραξεν ὁ πατήρ μου· ὁμίλησον, ὁμίλησον!...

— Ἀδελφῇ μου, μὴ ἀπαίτει...

— Ραοῦλ, θέλω νὰ μάθω!

— Ἀλλ' εἶναι τρομερόν!

— Ἀδιάφορον! ὁμίλησον, ὁμίλησον, θέλω!

Καὶ ταχέως δι' ὀλίγων φράσεων ἐξέθεσε τὰ πάντα εἰς τὴν ἀδελφὴν του.

Ἡ νεάνις ἠγέρθη λευκὴ ὡς χιὼν, τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχουσα ξηροὺς, πυρετώδεις, σπινθηροβολοῦντας.

— Τρομερόν, φρικῶδες! ἐψιθύρισε, ἀφήσασα νὰ καταπέσῃ ἡ κεφαλὴ ἐπὶ τοῦ στήθους αὐτῆς.

γεφύρας τῶν Πατησίων, ἀπῆλθον εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Βαρουῦχα ἢ εἰς τὴν τοῦ Σμυρνίου καὶ διεμερίσαντο τὸ ἀνῆκον ἐκαστῷ μερίσμα, ἀφοῦ ἐξεχώρισαν καὶ τὴν μερίδα τῶν ἀπόντων συντρόφων, ἦτοι τοῦ καταδείκτου Δζώρδζη καὶ τοῦ ἀσθενούντος Γιαταγάνας, εἰς δὲ πρῶτῃ πρῶτῃ παρέδωσαν τὸ μερίδιον αὐτοῦ καὶ τοῦ Δζώρδζη εἰς μετοχάς. Οὗτος δὲ παραλαβὼν τὰς παρέδωσε τῷ Δζώρδζη.

Οὗτος παραλαμβάνει αὐτὰ καὶ τὰ φέρει εἰς ἓν ραπτάδικο, κατὰ τοῦ Καλαμιώτου, ὅπου κατορθώνει καὶ τὰ ρίχνει κάτω ἀπὸ τὸ πάτωμα εἰς ὑπόγειον ἐν τῷ δωματίῳ ἐνὸς μαθητευομένου τοῦ Στυλιανουδάκη Κρητὸς ἀθωου. Οἱ δὲ λοιποὶ ἐτράβηξαν εἰς τὰ ἴδια.

ΤΡΟΠΟΣ ΑΝΑΚΑΛΥΨΕΩΣ

Περὶ τοῦ Δζώρδζη αὐτοῦ εἶχε λάβει πληροφορίας τινὰς ὁ κ. Διευθυντὴς, ὅστις εἰς τὴν ὑπόθεσιν αὐτὴν ἀνέπτυξε τεραστίαν δραστηριότητα καὶ πράγματι πολλὴν εὐφυΐαν, ὥς νὰ ἦτο δεδοκιμασμένος καὶ διάσημος ἀνακριτικὸς. Κατηνάλωσε δὲ νύκτας ὁλοκλήρους, ἡμέρας, ἐβδομάδας σχεδόν, ἀφιερωθείς αὐτὸς ὁλόκληρος καὶ ἀφιερῶσας ὅλον τὸ προσωπικὸν τῆς ἀστυνομίας εἰς στρατηγούς τὰ διάφορα τάγματα τοῦ πρὸς τὴν ἄλωσιν φρουρίου. Ἦν δὲ τὸ φρούριον τὸ περιεχόμενον τῆς κάσας Δέγγλερ.

Ὁ Δζώρδζης πηγαίνει κ' εὐρίσκει ἓνα ἄλλοτε προϊστάμενόν του ἐν Κωνσταντινουπόλει, Θανάσιῳ, συγγενῇ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ «Ἀριστοφάνους» Πηγαδιώτη, τῷ ἐξομολογεῖται τὴν πρᾶξιν του καὶ ζητεῖ συμβουλὴν τί νὰ τὰ κάμῃ. Θανάσις δὲ εἶπε Πηγαδιώτη, Πηγαδιώτης ἀνακοινοὶ Κοσσονάκῃ, Κοσσονάκῃ δὲ πολιορκεῖ Τζώρτζην φραγκοράπτην, κομίζοντα τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ φορέματα εἰς κάποιον Ράλλην ἐν τῷ «Ξενοδοχείῳ τῆς Ἀττικῆς». Εὐρίσκει εἰς τὸ μαγαζὶ τὴν γυναῖκα τοῦ Δζώρτζη, σκεπτομένην τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ πῶς νὰ παραλάβῃ τὸν καλὸν της μὲ τὰς κλαπείσας μετοχάς καὶ ἀποκατασταθῇ ἄλλοῦ ὁμογενέσσης, ρίπτουσα μακρὰν ψαλίδα καὶ βελόνην.

Κλητῆρες φέρουν ὀπίσω τὸν Δζώρδζην, διευθυντὴς δὲ Πηγαδιώτης καὶ αὐτὸς ὁδηγοῦν καὶ ὁδηγοῦνται εἰς τὸ Διευθυντήριον.

Ὁ Δζώρδζης ἀρνεῖται ἀπολύτως.

Φέρεται ὁ συγγενὴς τοῦ Πηγαδιώτη κ. Θανάσις Μάτσουλας ὅστις μὲ ὕψος πρῶν προϊσταμένου τὸν ἐλέγχει καὶ τῷ ἐπιτάσσει νὰ ὁμιλήσῃ.

Εἰς τὴν ψυχολογικὴν αὐτὴν στιγμὴν παρεμβαίνει ὁ κ. Διευθυντὴς μὲ τὴν πλήρη πυρὸς ἡράκλειον μορφήν του, καί,

— Τί βραδύνεις; τοῦ λέγει. Σήκω· πάμε· ἀπ' αὐτὸ ἐξαρτᾶται ἡ σωτηρία σου.

Καὶ ὡς αὐτόματον σηκώνεται ὁ Δζώρδζης, εἰς τὴν ἅμαξαν καὶ οἱ τέσσαρες, εἰς τοῦ Καλαμιώτου καταβαίνουν, μὴ καὶ δρῶν εἰς τὸ ραπτάδικο, διὰ σκεπαρνίων ἀνοίγει τὸ πάτωμα, καὶ αἵρεται ἐν συγκινήσει καὶ τῶν τεσσάρων ἐν μαγνυλάκιον, ὅπερ παραλαμβάνουν καὶ πίσω εἰς τὸ Διευθυντήριον.

Εἰσθάνοντες δὲ κνισμούς εἰς τὴν φουχτά του ὁ ἱατρὸς Δέγγλερς, τοῦθ' ὅπερ ἡ μαγεία ἐξηγεῖ ὡς προοιωνίζον ὅτι χρήματα θὰ λάβῃ, εἰς τὴν στιγμὴν ἐφθασεν ἐκεῖ καὶ παρέλαβε τὰ εὐρεθέντα.

— Δζώρδζη, λέγει ὁ Διευθυντὴς, εἶσαι ἐλεύθερος· πῆγαινε νὰ μοῦ φέρῃς ἄλλους ἐνόχους.

Ὅτε ἐν τῷ μεταξὺ εἶχε συλληφθῇ ὁ Γιαταγάνας διὰ τὴν ὑπόθεσιν Μακκᾶ, ἐρρίφη δ' ἐπ' αὐτοῦ ὁ Διευθυντὴς ὡς κλη-

ρονόμος ἐπὶ τοῦ θείου του περιμένων νὰ συλλέξῃ τὴν τελευταίαν πνοὴν του.

Φοβερός ἀνθρωπὸς ὁ Γιαταγάνας! Ἐκ τῶν ἀπαθῶν καὶ μυστηριωδῶν ἐκείνων φύσεων, αἵτινες ἔχουν καταβιβάσει τὴν ἐγκληματικὴν των διάνοιαν εἰς τὰ βάθη τῶν ἐντέρων των καὶ ἐκεῖ βυσσοδομοῦσι τὰ κακουργήματά των, ἀφίνοντες τὴν φυσιογνωμίαν τῶν προσώπων των ἀμέτοχον παντὸς πονηροῦ στοχασμοῦ.

Ἄρρωστος δὲ οὔτε νὰ τὸν πιέσῃ διὰ τινος τῶν συνθῶν ἀστυνομικῶν μέσων ἠδύνατο· ἀντὶ νηστείας τοῦ ἐδίθην ὁ ἱδιος ὁ Διευθυντὴς κρεατόζωμον, ἀντὶ αὐπνίας κρασί τῆς κίνας καὶ ἀντὶ τριόμφου θηραϊκὸν οἶνον ἐπταετῇ, δῶρον πρὸς τὸν Διευθυντὴν παρὰ φίλου τοῦ Σπαρτιάτου.

Ἔως ὅτου διὰ παρακλήσεων, συγκινήσεων, διαβεβαιώσεων, παρουσίας τοῦ μικροῦ παιδιοῦ, ἐξέσπασεν ὁ παγετός, ἀφελὲς τὸ ἐξῆς παράπονον:

— Εἶσαι ὁ μόνος ποῦ ὑπερίσχυες· μ' ἐνίκησες!

Καὶ ὠμολόγησεν ὅσα γνωρίζομεν ἥδη.

Προηγούμενως ὅμως, ὁ Δζώρδζης, ἀφοῦ ἀφειθείς ἐλεύθερος ἔγινε ὀλίγον μισοάφαντος καὶ διὰ τοῦ Πηγαδιώτου ἐπανῆλθεν, δι' ἄλλης μεθόδου, οἷον αὐπνίας, νηστείας, ὀρθοστασίας, ὠμολόγησε καὶ αὐτὸς ὅτι ἐπραξεν.

Ἄλλο μέλος σπουδαῖον τῆς Ἑταιρίας εἶνε διαβόητος κακοῦργος, ὁ Βαρουῦχας. Οὗτος ἔχει θαυματουργήσει ἐν Κωνυπόλει, διαπράξας πολλοὺς φόνους κατὰ τὴν ὁμολογίαν του. Εἶνε παχὺς, στρογγυλὸς, λουστράτος, πολύγλωττος, ὅστις ἅμα συλληφθεὶς μιλοῦσε θυμωμένως ἀγριοβιάζει, παρπονεῖτο ὅτι πῆγαν 'ς τὸ σπῆτί του κ' ἔκαμαν ἔρευναν, ἀλλὰ τεθείς ὑπὸ ἀστυνομικὴν δίαίταν, ἐλθὼν πρόσωπο πρὸς πρόσωπον μὲ τὸν διευθυντὴν, ἔως ὅτου μετὰ τρεῖς ἡμέρας κατέδειξεν ἐνόχους τὸν Ἰωάννην Σμυρνήν, τὸν Ἀράπην, καὶ τὸν Βασιλάτον, οὓς αὐτὸς περιέβαλεν, ὅτι μετοχὰς δὲν ἔχει, ἀλλὰ θὰ γράψῃ εἰς ἓνα πρόσωπον καὶ νὰ τοὺς τῆς φέρῃ, ὅτι οἱ ἐνόχοι εἶνε μαζευσμένοι εἰς τοῦ Μαρκάτη τὸ περιβόλι, οἰκίαν Βουδούρη, τοῦθ' ὅπερ ἀπεδείχθη ψευδές, ὅτι τὰ ἐργαλεῖα εἶνε ὑπὸ τὴν γέφυραν Πατησίων, ἀλλὰ δὲν εὐρέθησαν, ὅτι αὐτὸς τὰ εἶχε παραγγείλει εἰς τοῦ Καραῖ, ὅτι εἰς τὸ σπῆτί του ἐγίνοντο τὰ συμβούλια, καὶ ὅτι αὐτὸς συντηροῦσε τοὺς ἄλλους.

Αἱ μαρτυρίαι Βαρουῦχα, Δζώρτζη καὶ Γιαταγάνας συμφωνοῦν ἐν πᾶσι.

Περὶ τῶν λοιπῶν κλεπτῶν, τῶν καὶ κατόχων τῶν μεγαλειτέρων μερίδων, βεβαιοῦται ὅτι ἀνεχώρησαν εἰς τὸ ἐξωτερικόν, τρεῖς ἡμέρας μετὰ τὴν κλοπὴν.

Τὰ μερίδια ὅλα ἐγίνοντο ὁκτώ· τὸ δ' ἕνατον ἔλαβεν ὁ Καραῖς — ὅχι βέβαια τὸ ἱστορικὸν ἄλογον τοῦ στρατηγοῦ Σούτσου.

Τώρα εἶνε ἀπορίας ἄξιον πῶς δὲν εὐρέθησαν χρήματα εἰς τοῦ Βαρουῦχα τὸ σπῆτι.

Ἐπὶ τούτοις ὀφείλονται θερμὰ συγχαρητήρια εἰς τὸν μετὰ τῆς θερμῆς ἐργασθέντα κ. Διευθυντὴν.

ΠΡΟΣΟΧΗ

Ἦδη ὅτε ἐπαυσε ἡ χολέρα ἐν Αἰγύπτῳ, ὑπάρχει μεγαλειότερος κίνδυνος καθόσον τὸ μίasma εἶνε βεβαίως ἐν ταῖς ἐκεῖ ἀποθήκαις τῶν ἐμπορευμάτων, αἵτινες κεκλεισμέναι ἦδη, θὰ ἀνοιχθῶσι μετ' ὀλίγον, ὅταν ἀρθῇ ἐντελῶς ἡ καθαρ-

σις. Ἀσφάλεια εἶνε νὰ ληφθῇ μέτρον ὡς πρὸς τοῦτο αὐστηρόν, νὰ καπνίζωνται τὰ ἐκεῖθεν ἐμπορεύματα, διότι τὰ ἐμπορεύματα μετέφερον ἐξ Ἰνδιῶν τὸ μόλυσμα εἰς τὴν Αἴγυπτον. Κυρίως εἰς τὰ βαμβάκια καὶ ἐν γένει τὰ πανικά.

Φαλέξ.

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ΠΑΝΤΟΥ

Γυναῖκες Μονομάχοι. Διατί ὄχι; Ἀφοῦ ἱππεύουν, γυμνάζονται, πιάνονται ἀπο τὰ μαλλιά, σκοτόνουν ἀπίστους ἐραστάς, χύνουν βιτριόλι εἰς πρόσωπα ἀντεραστριῶν, συμπλέκονται εἰς τσοκαρομαχίαν, τσουγρανίζουν, κακολογοῦν, φονεύουν διὰ τῆς γλώσσης, διὰ τοῦ μειδιήματος, δι' ἐνὸς πτεροῦ καὶ ἐνὸς ἐπιτυχημένου κορτάζ, διατί νὰ μὴ μονομαχοῦν; Ἦδη ἐν Γαλλίᾳ καὶ Ἀμερικῇ ὑπάρχουν πλείους γυναικες ἀσκούμεναι εἰς τὸ *φλερέ* (ξίφος τῆς μονομαχίας). Ἐν Παρίσιον; μάλιστα ὑπάρχουν ὄχι μία, ἀλλὰ πολλὰ σχολαὶ σπαθασκίας διὰ δεσποῖνας καὶ δεσποινίδας, ἐννοεῖται ὅλας ἐκ τοῦ καλοῦ λεγομένου κόσμου· ἐστὶ δὲ ὁ καλὸς οὗτος κόσμος ὁ πλούσιος, ὁ ἔχων χρήματα νὰ σπαταλᾷ εἰς ὅλας τὰς φαντασιοπληξίας, εἰς ὅλα τὰ σκοτώματα τοῦ καιροῦ.

Ἐσχάτως ἦνοιξε τοιαύτη σχολὴ σπαθασκίας καὶ ἐν Βιέννῃ ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ Χάρτλ, ἐν πάσῃ πομπῇ καὶ ἐπιδείξει καὶ δημοσιότητι. Ἡ σχολὴ τοῦ μάλιστα ὠνομάσθη Ἀκαδημία τῆς Εἰφασκίας. Ἦδη πολλὰ λεπτεπίδερμοι Βιεννέζες ἐνεγράφησαν μαθήτριά του· ἐννοεῖ δὲ τὸν χειμῶνα νὰ δώσῃ παραστάσεις, ἥτοι ἀντὶ εἰσιτηρίου τὸ δημόσιον νὰ εἰσέρχεται εἰς τὰς αἰθούσας τοῦ ὅπως θεῶνται πῶς γυμνάζονται 'ς τὸ σπαθιστὶ αἱ γυναῖκες. Ἐκαμε μάλιστα καὶ *πρόδες*, ἐπὶ παρουσίᾳ ὀλίγων εἰδικῶν καὶ ἐπέτυχον τὰ μάλιστα. Αἱ πλείους τῶν μονομάχων εἶνε μαθήτριά του Ὁδείου. Ἐννοεῖται ὅτι μὲ τὰ φουστάνια τῶν δὲν ἔμπορουν νὰ μονομαχοῦν. Ὁ καθηγητὴς Χάρτλ ταῖς ἔκαμε ἰδιαιτερον μονομαχοῦσης κοστοῦμι. Ἐν τῷ περιοδικῷ, ἐξ οὗ ἐρανίζομεθα τὰς πληροφορίας αὐτάς, ἔχομεν πρὸ ἡμῶν καὶ τὴν εἰκόνα τῶν γυναικῶν μονομάχων.

Αἱ πρωτοπιδόφοροι ἐξ αὐτῶν ὁμοιάζουσι πρὸς ναυτικούς τοῦ ἀγῶνος, διότι ἔχουσι τὰς κνήμας γυμνάς—μὲ κάλτσας ἐννοεῖται ἢ μάλλιαν—καὶ φέρουν ἀπαράλλακτον βρακὶ νησιώτου. Ἐπὶ δὲ τοῦ στήθους γέλεκον κλειστὸν ἐν προσθεν, κομβωνόμενον δὲ ὀπισθεν. Ἡ θέα γυναικὸς μονομαχοῦσῆς ὑπὸ τοιοῦτον ἱματισμὸν εἶνε καλλισθητικωτέρα τῆς τοῦ ἀνδρός. Διότι καὶ ἡ κνήμη εἶνε μάλλον τορνευτὴ, αἱ δὲ τοῦ στήθους καμπυλότητες προσθέτουσι πολὺ. Οὕτως ἐν τῷ μέλλοντι ἂν ὁ συρμὸς γενικευθῇ, θὰ λείψῃ ἡ τραγικοκωμικὴ τάξις τῶν ἱπποτῶν, διότι αἱ γυναῖκες θὰ δύνανται νὰ ὑπερασπίζωνται ἑαυτάς μόναι τῶν. Ἀπὸ τοῦδε προβλέπομεν ὅτι δὲν θὰ κάμουν ἄσχημν φιγοῦρα διότι ἡ βελόνη τὰς ἔχει συνειθῆται ἀνέκαθεν εἰς τὸ τρύπημα.

Κροῖσος ἀπὸ ἑν χειρόγραφον. Νὰ ἀνακαλύψῃς ἐν Ἱερουσαλὴμ βιβλικὸν χειρόγραφον, ἐννεασοσίων ἐτῶν πρὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ χριστιανισμοῦ. Νὰ σοῦ προσφέρουν 24, 000, 000, διὰ νὰ τὸ ἀγοράσῃς, καὶ νὰ μὴ τὸ δίδῃς, ζητῶν 25, 000, 000 στρογγυλά. Νὰ τί θὰ πῇ τύχη, ἐκτὸς ἂν δὲν τὴν πάθῃ χιωτική μετὴν ἐπιμονὴν του ὁ ἐπίδοξος αὐτὸς μεγάλπλουτος.

Καὶ ἡ Σαχάρα δὲν ἦτο πάντοτε Σαχάρα! Περιγηγῆς, διατρέξας τὴν μεγάλην ἔρημον τῆς Σαχάρας,

ἀνεκάλυψεν ἐπὶ διαφόρων σιμείων, εἰδὴ λίθων, ἐκ τῶν καλουμένων πυριτῶν, ὅλως ὁμοίους πρὸς τοὺς εὐρισκομένους ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Γαλλίᾳ, κατὰ τὰ βορεινὰ μέρη, καὶ ἀνήκοντας εἰς τὴν ἐποχὴν, τὴν κληθεῖσαν λιθίνην. Ἐκ τούτου συμπεραίνεται ὅτι ἡ μεγάλη ἔρημος ἦτο ποτὲ κατοικημένη, ὡς ἦσαν αἱ εὐρωπαϊκαὶ χῶραι. Ἀλλ' ὁ περιγηγῆς ἀνεκάλυψεν ὄχι μόνον λίθους, διαφοροτρόπως κεκομμένους, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν λίθων τούτων σωροὺς ἀπὸ κελύφη αὐγῶν στρουθοκαμήλου. Ἄλλο λοιπὸν συμπέρασμα, ὅτι οἱ ἄνθρωποι τοῦ λιθίνου αἰῶνος τῆς Σαχάρας εἶχον κατοικίδια ζῶα τοὺς στρουθοκαμήλους· εἶνε δὲ πιθανόν ὅτι ἐτρέφοντο ἀπὸ τὰ αὐγά της, μετεχειρίζοντο δὲ τὰ κελύφη ἀντὶ ἀγγείων οἰκιακῶν, ἀνυπληρούντων παρ' αὐτοῖς τὰ πῆλινα σκεύη, ἅτινα ἦσαν ἔτι ἀγνώστα.

Αἱ συμβουλαὶ τῆς πείνας. Εἰς ἕνα σταθμὸν χωροφυλάκων προσέρχεται μίαν νύκτα ἄνθρωπός τις καὶ ζῆτεϊ νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὸν ἐνομοτάρχην· προσελθόντος ἐκείνου, κατηγορεῖ τὸν ἑαυτὸν τοῦ ὡς ἐνοχον διαφόρων ἀξιοποιῶν πράξεων· τὸν θέτουν ὑπὸ κράτησιν. Τὴν ἐπαύριον ὁμῶς αἱ γενόμεναι ἀνακρίσεις ἐξακριβοῦσιν ὅτι ὁ οὕτω παραδόξως παραδοθείς δὲν εἶναι ἐνοχος οὐδεμιᾶς ἀξιοποιῶν πράξεως. Τότε ὁ δυστυχὴς ἠναγκάσθη νὰ ἐξομολογηθῇ τὴν ἀλήθειαν. Εἶπεν ὅτι ἦτο ἄστεγος· ὅτι ὅλην τὴν ἡμέραν εἶχε περιπλανηθῇ ζητῶν ἐλεημοσύνην, ἀλλὰ χωρὶς ἀποτέλεσμα· τότε ἡ πείνα τὸν ἐσυμβούλευσε νὰ κάμῃ ὅ,τι ἔκαμε, πρὸς εὖρεσιν στέγης καὶ ἄρτου· καὶ τὸ ἐπέτυχε· Διότι ἐδείπνησε πολὺ καλὰ εἰς τὴν φυλακὴν του. Ἐν τούτοις ἐδικάσθη ὡς ἐξαπατήσας τὴν ἐξουσίαν· καταδικάσθη, ἀλλ' ἐξεκάλεσε τὴν ἀπόφασιν καὶ ἀπελύθη.

Ρακοςυλλέκτης.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ Πρακτορεῖον Χαδᾶ

Παρίσιον, 6. Σεπτεμβρίου. Ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰσπανίας ἀφίκετο σήμερον ἐνταῦθα, ἐρχόμενος ἐκ Μαδρίτης καὶ μεταβαίνων εἰς Γερμανίαν ὅπως παραστῇ εἰς τὰ μεγάλα γυμνάσια τοῦ Ὁμβούργου.

Λονδίνον, 6. Οἱ Καιροὶ μανθάνουσιν ἐκ Πετροπόλεως ὅτι ὁ κ. Γκιρς θέλει μεταβῇ προσεχῶς εἰς Ἰταλίαν. Ἡ αὐτὴ ἐποδοκιμαζέται αὐστηρῶς τὸ ἄρθρον τῆς *Βορείου Γερμανίας*.

Βερολίνον, 6. Σεπτεμβρίου. Ὁ κ. Βίσμαρκ προσεκάλεσε τὸν κ. Βατιάδων νὰ μεταβῇ εἰς Γαστάν ὅπως πείσῃ αὐτὸν ἵνα καὶ ἡ Ρουμανία προσχωρήσῃ εἰς τὴν αὐστρουγγρικὴν συμμαχίαν.

Βιέννη, 6. Σεπτεμβρίου. Αἱ παραχαί ἐξακολουθοῦσιν ἐν Κροατίᾳ. Αἱ κατὰ τῆς Οὐγγαρίας διαδηλώσεις ἐπανελήφθησαν εἰς διάφορα μέρη. Αἱ στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ ζητοῦσιν ἐπικουρίας.

Παρίσιον, 6. Ἡ Ἐρώσις, τὸ κυριώτερον ὄργανον τοῦ κόμματος τῶν νομιμοφρόνων, ἀναγνωρίζει τὸν κόμητα τῶν Παρισίων ὡς ἀρχηγὸν τοῦ Οἴκου τῆς Γαλλίας. Τηλεγραφήματα αὐθεντικὰ λέγουσιν ὅτι δισχιλίοι μόνον ἄνδρες τοῦ σινικοῦ στρατοῦ ἀφίκοντο εἰς Τσαν-Κόου καὶ εἰς Καντῶν.

ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ

τῆς ἀσφαλιπτικῆς εταιρίας ἡ **Ἀγκυρα** μετεφέρθησαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ *Φιλελλήνων*, ἐπὶ τῆς νεοδημητοῦ οἰκίας *Ἀλεξάνδρου Καμπᾶ*.